

Κινητός και Διάχυτος Υπολογισμός (Mobile & Pervasive Computing)

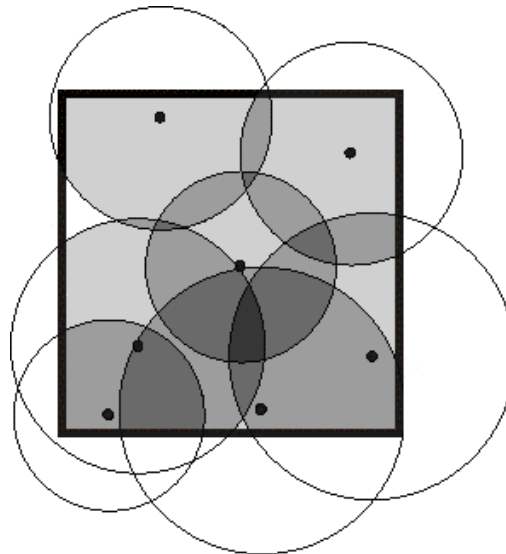
Δημήτριος Κατσαρός

Διάλεξη 20η

Το πρόβλημα κάλυψης σε 2D ασύρματα δίκτυα αισθητήρων

Προβλήματα κάλυψης

- Σε γενικές γραμμές
  - Προσδιορισμός πόσο καλά το πεδίο των αισθητήρων παρατηρείται ή ελέγχεται από τους αισθητήρες
  - Οι αισθητήρες μπορεί να είναι τοποθετημένοι σε τυχαίες θέσεις

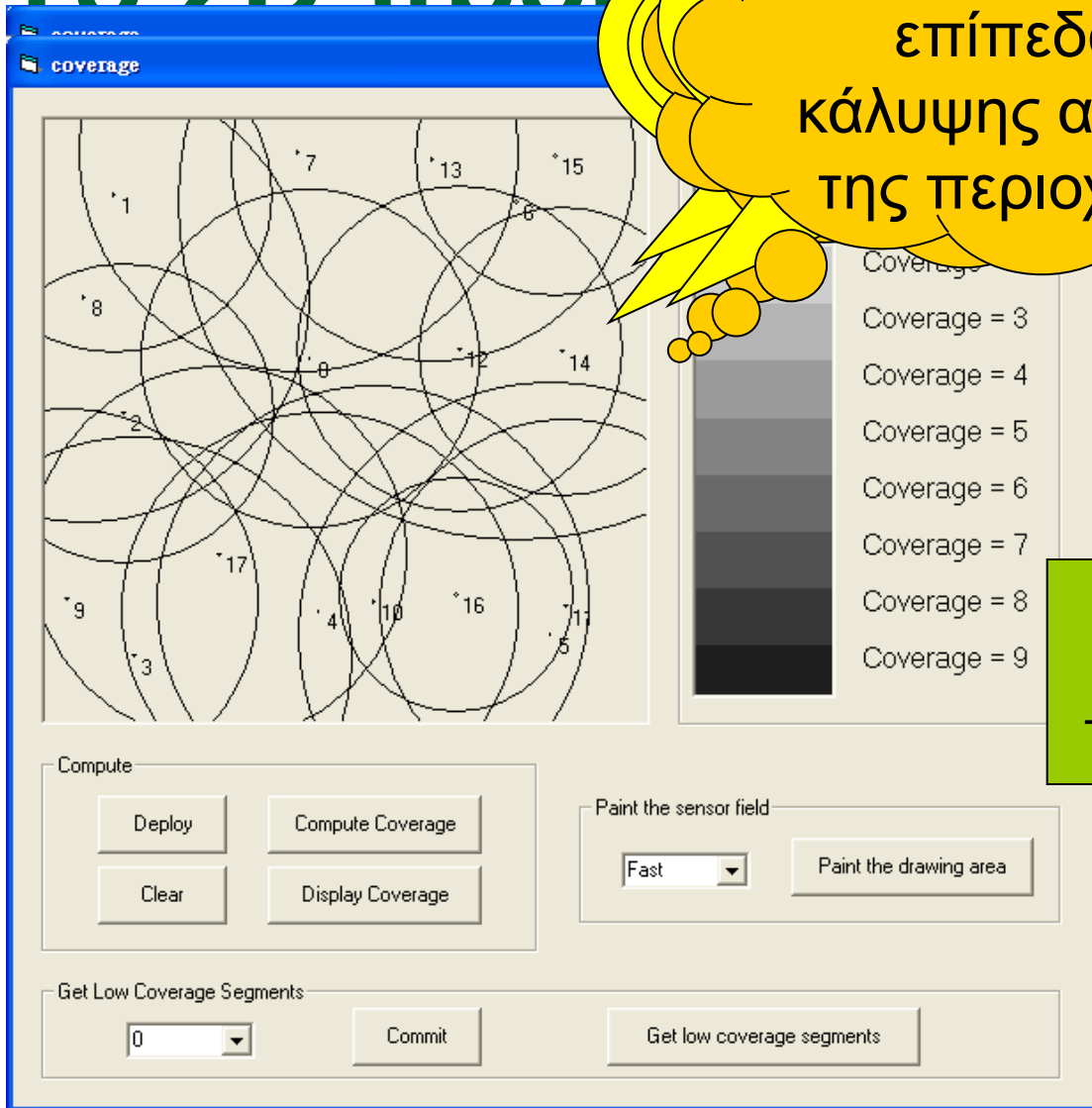

Προβλήματα κάλυψης

- Τυποποιούμε το πρόβλημα ως εξής:
  - Προσδιορισμός κατά πόσον κάθε σημείο της περιοχής κάλυψης από το δίκτυο αισθητήρων καλύπτεται από τουλάχιστον α αισθητήρες
  - Γιατί α αισθητήρες;
    - Localization, positioning, και εφαρμογές παρακολούθησης
    - Ανοχή σε σφάλματα (ελαττωματικοί αισθητήρες)

Το 2D πρόβλημα

Ποιο είναι το επίπεδο κάλυψης αυτής της περιοχής;

1-covered

σημαίνει ότι

2-covered
σημαίνει ότι
κάθε σημείο

Coverage level = α
σημαίνει ότι αυτή η
περιοχή είναι α -covered

2 sensors

Εμβέλεια αίσθησης και επικοινωνίας

Radio transmission range of Berkeley Motes

Product	Transmission Range
MPR300*	30m
MPR400CB	150m
MPR410CB	300m
MPR420CB	300m
MPR500CA	150m
MPR510CA	300m
MPR520CA	300m

Table 2: Sensing range of several typical sensors

Product	Sensing Range	Functions
HMC1002 Magnetometer sensor [8]	5m	Detecting disturbance from Automobiles
Reflective type photoelectric sensor [2]	1m	Detecting targets of virtually any material
Thru-beam type photoelectric sensor [2]	10m	Detecting targets of virtually any material
Pyroelectric infrared sensor (RE814S) [18]	30m	Detecting moving objects
Acoustic sensor Berkeley Motes * [8]	~ 1m	Detecting acoustic on sound sources

* This result is based on our own measurement on Berkeley motes [8].

¹Honghai Zhang and Jennifer C. Hou, “On deriving the upper bound of α -lifetime for large sensor networks”, Proc. *ACM Mobihoc 2004*

Υποθέσεις

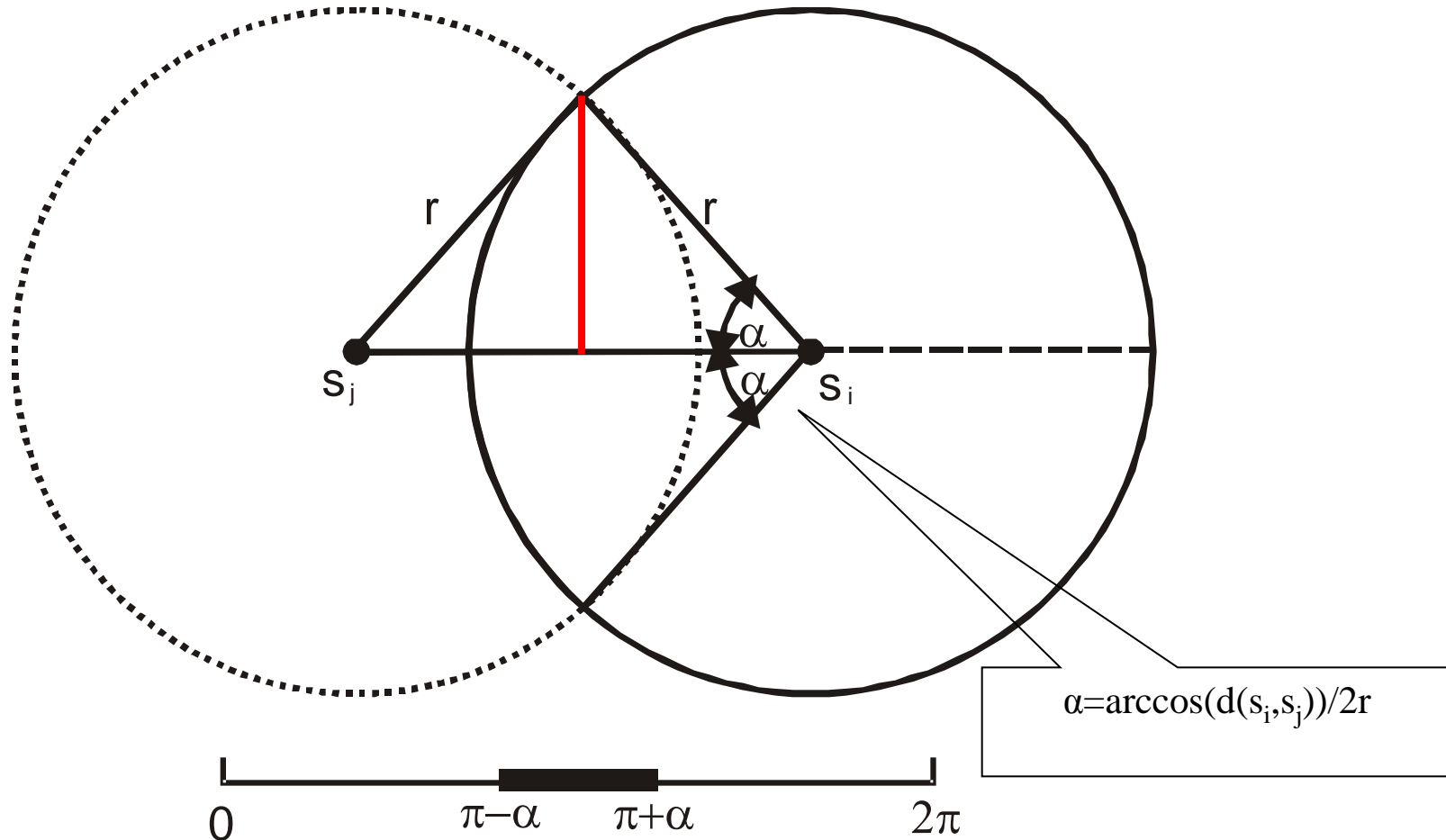
- Κάθε αισθητήρας γνωρίζει την γεωγραφική του θέση και την εμβέλεια αίσθησής του
- Κάθε αισθητήρας μπορεί να επικοινωνήσει με τους γείτονές του
- Δυσκολίες:
  - $O(n^2)$ περιοχές που ‘παράγουν’ οι n τεμνόμενοι κύκλοι
  - Πώς θα προσδιορίσουμε τα όρια αυτών των περιοχών;

Η λύση

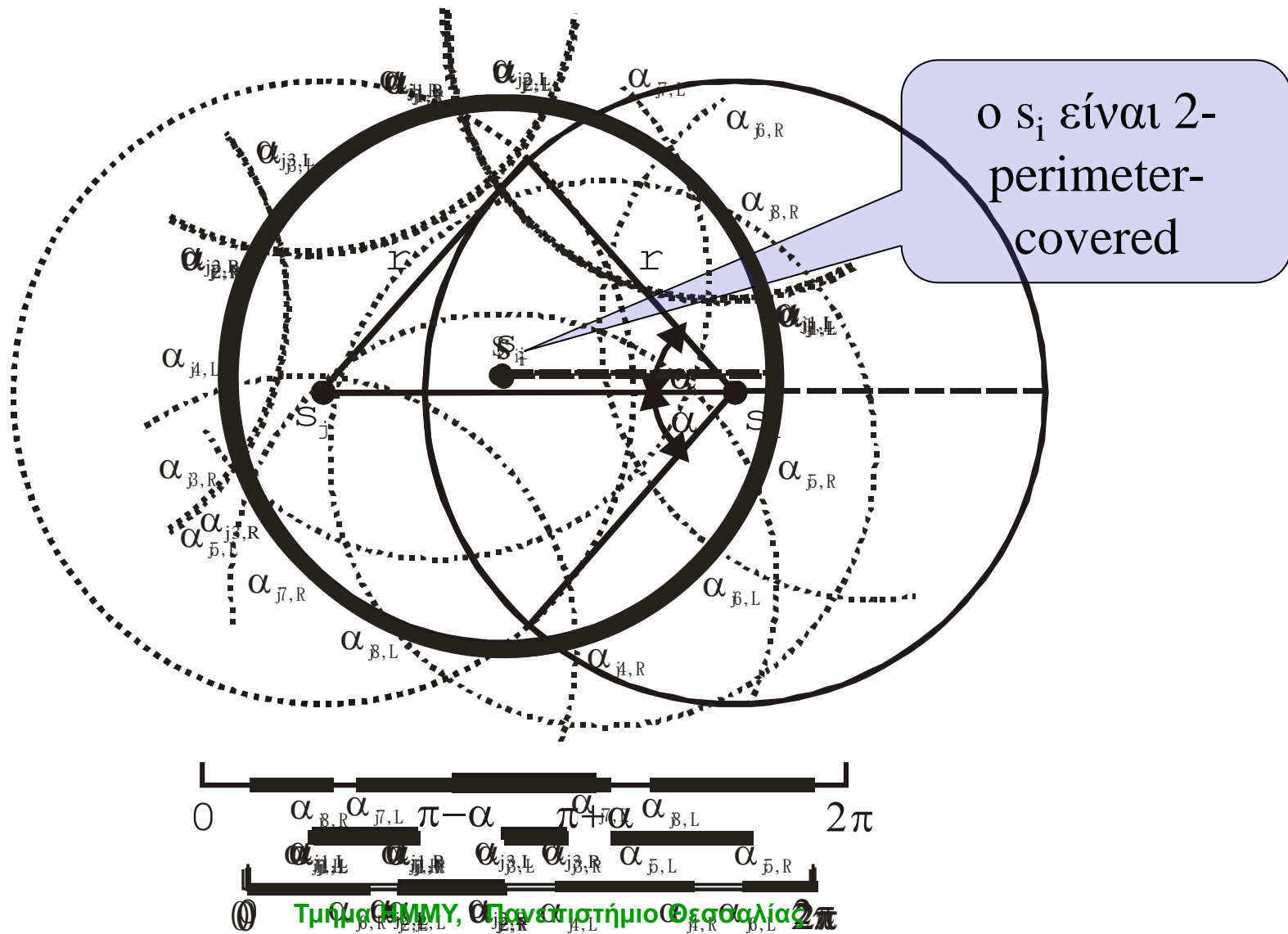
- Κοιτάζουμε πώς καλύπτεται η **περίμετρος** της εμβέλειας αίσθησης κάθε αισθητήρα
  - Το πώς καλύπτεται μια περίμετρος υπονοεί το πώς καλύπτεται η περιοχή
  - ... λόγω της συνέχειας της κάλυψης μιας περιοχής
- Συλλέγοντας τις **καλύψεις περιμέτρου** κάθε αισθητήρα, μπορεί να προσδιοριστεί το επίπεδο **κάλυψης μιας περιοχής**
  - Κατανεμημένος αλγόριθμος

Πώς υπολογίζουμε την κάλυψη περιμέτρου ενός αισθητήρα;

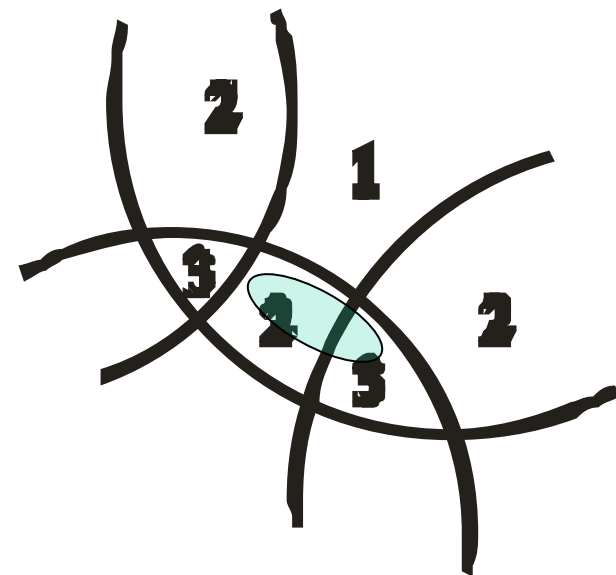
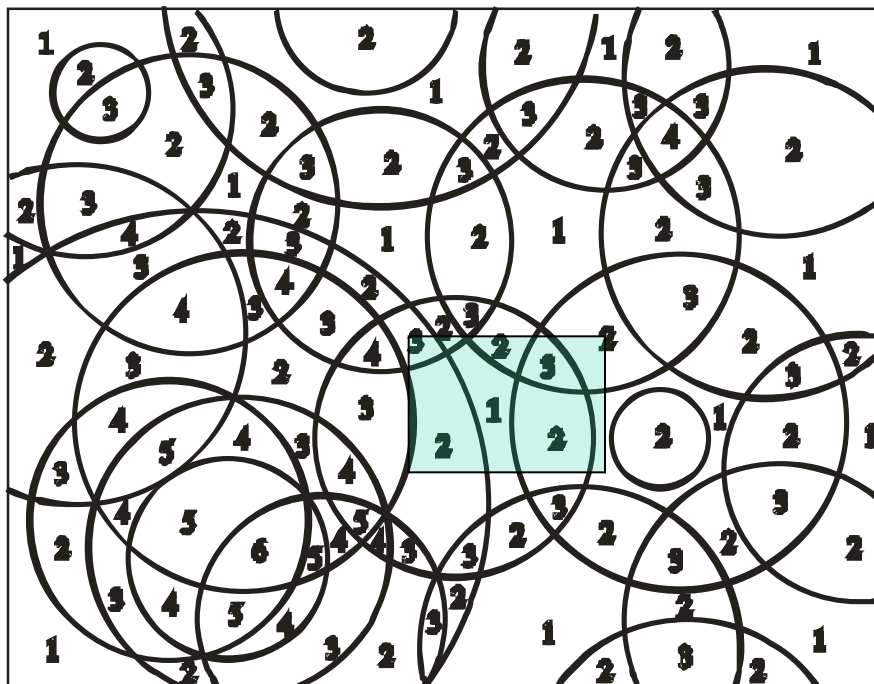

Πώς υπολογίζουμε την κάλυψη περιμέτρου ενός αισθητήρα;

Σχέση μεταξύ της k -covered και της k -perimeter-covered

- ΘΕΩΡΗΜΑ. Υποθέτουμε ότι κανένας αισθητήρας δεν βρίσκεται στην ίδια θέση με κάποιον άλλο. Ολόκληρη η περιοχή του δικτύου είναι **k -covered**, εάν και μόνο εάν κάθε αισθητήρας του δικτύου είναι **k -perimeter-covered**

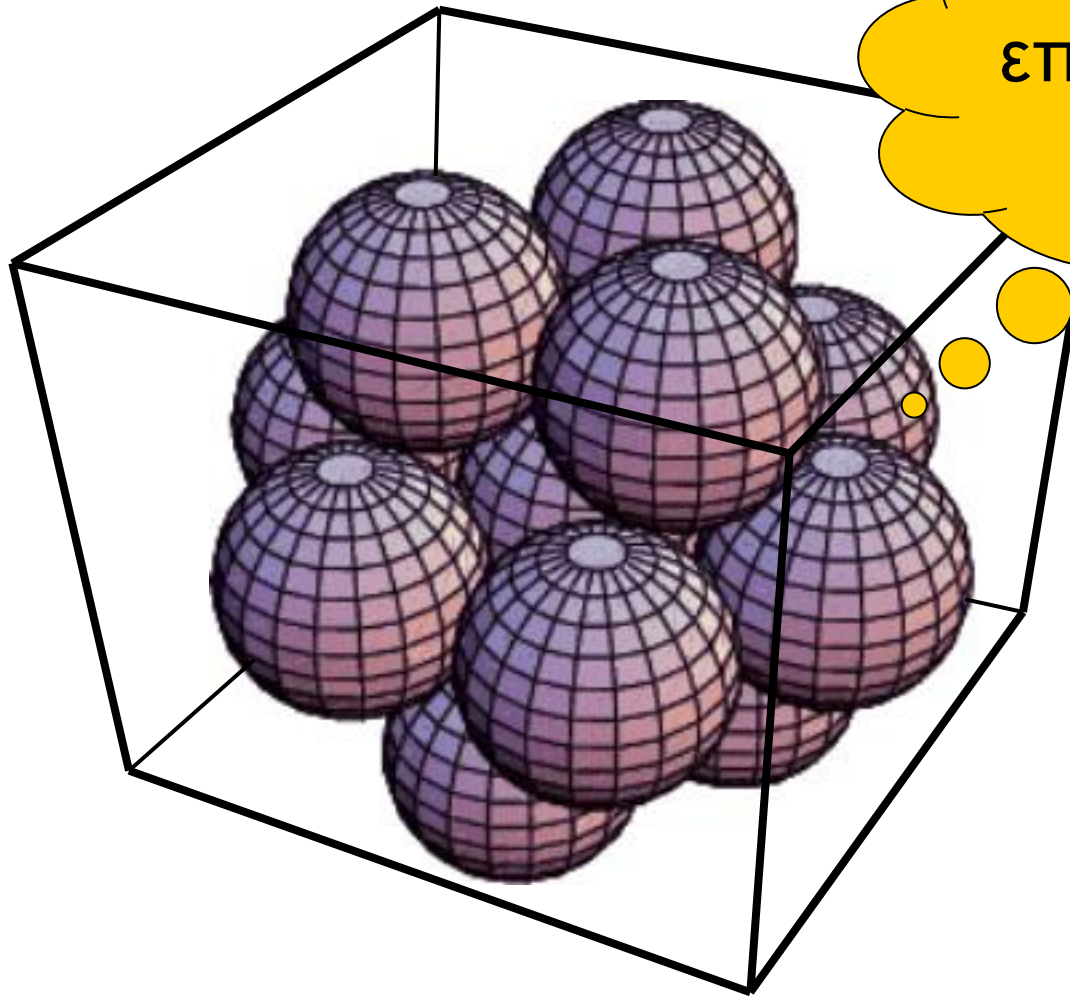

Λεπτομερής αλγόριθμος

- Κάθε αισθητήρας, ανεξάρτητα, υπολογίζει την κάλυψη της δικής του περιμέτρου
  - $k = \min\{\text{κάλυψη περιμέτρου κάθε αισθητήρα}\}$
- Πολυπλοκότητα χρόνου: $n*d*\log(d)$
  - n : αριθμός αισθητήρων
  - d : μέγιστος αριθμός γειτόνων αισθητήρα

Το πρόβλημα κάλυψης σε 3D ασύρματα δίκτυα αισθητήρων

Το 3D πρόβλημα κάλυψης

Ποιο είναι το
επίπεδο κάλυψης
αυτής της 3D
περιοχής;

Το 3D πρόβλημα κάλυψης

- Ορισμός προβλήματος
  - Δεδομένου ενός συνόλου αισθητήρων σε ένα 3D πεδίο, καλύπτεται κάθε σημείο του πεδίου από τουλάχιστον α αισθητήρες;
- Υποθέσεις:
  - Κάθε αισθητήρας γνωρίζει την δική του γεωγραφική θέση καθώς και αυτή των γειτόνων του
  - Η εμβέλεια αίσθησης κάθε αισθητήρα μοντελοποιείται ως μια **3D σφαίρα**
  - Οι εμβέλειες αίσθησης των αισθητήρων μπορεί να είναι άνισες

Σύνοψη της λύσης

- Η λύση
  - “Ελαττώνουμε” το γεωμετρικό πρόβλημα από τον **3D χώρο** στον **2D χώρο**, και κατόπιν στον **1D χώρο**
  - Ο αλγόριθμος προσπαθεί να προσδιορίσει εάν και κατά πόσο η σφαίρα κάθε αισθητήρα καλύπτεται επαρκώς.
  - Για να προσδιοριστεί εάν καλύπτεται επαρκώς η σφαίρα του αισθητήρα, κοιτάζουμε πώς ο κύκλος κάθε σφαιρικού cap του αισθητήρα καλύπτεται από τους γείτονες του αισθητήρα που τον τέμνουν

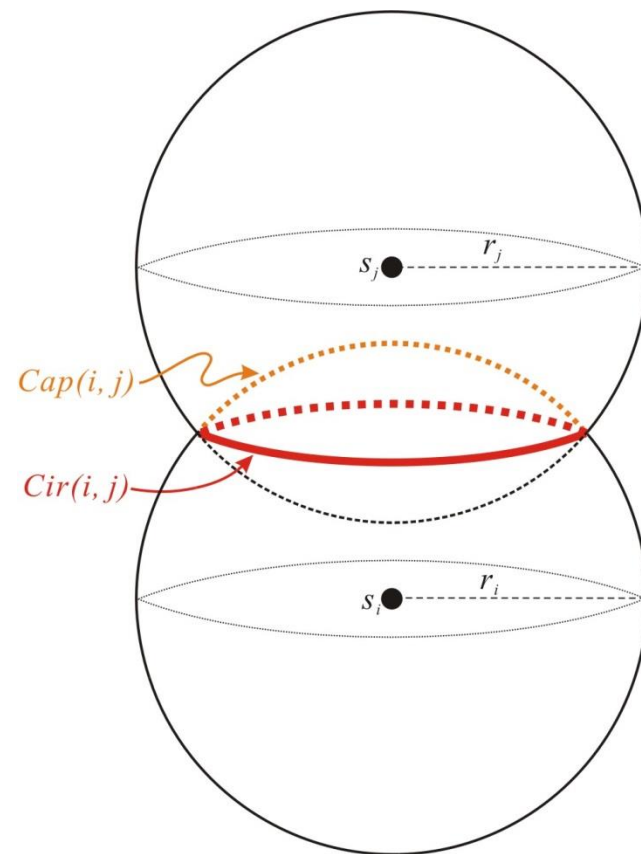
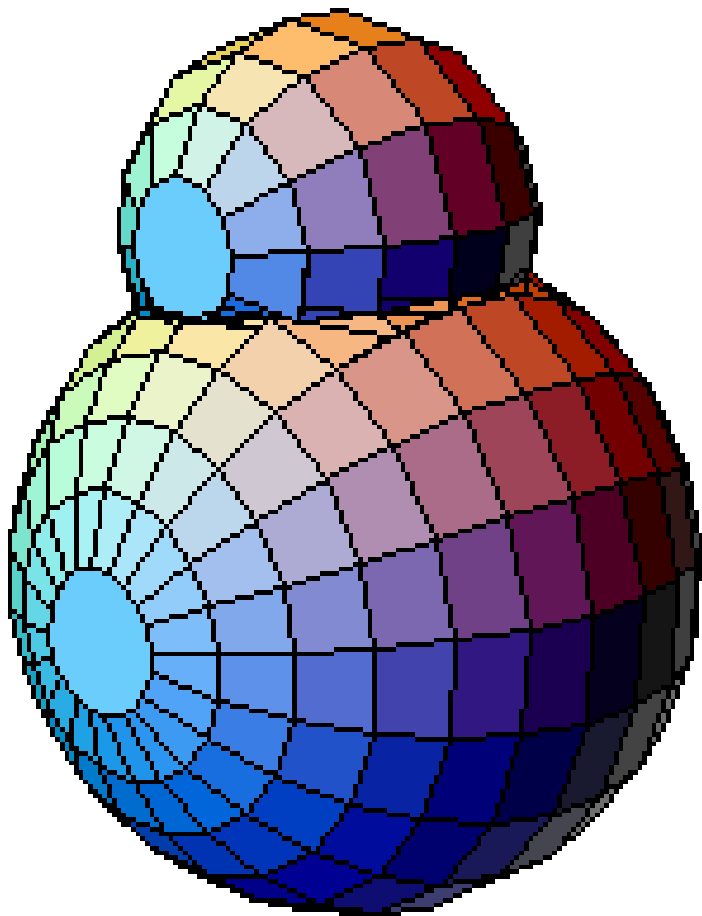
Τεχνική ελάττωσης (I)

- $3D \Rightarrow 2D$
  - Για να προσδιορίσουμε κατά πόσον ολόκληρο το πεδίο καλύπτεται επαρκώς, κοιτάζουμε τις **σφαίρες** όλων των αισθητήρων
  - Θεώρημα 1: Εάν κάθε σφαίρα είναι **α -sphere-covered**, τότε το πεδίο είναι **α -covered**
    - Ο αισθητήρας s_i είναι **α -sphere-covered** εάν όλα τα σημεία της σφαίρας του είναι **sphere-covered** από τουλάχιστον α αισθητήρες, δηλ., πάνω ή μέσα στις σφαίρες τουλάχιστον α αισθητήρων

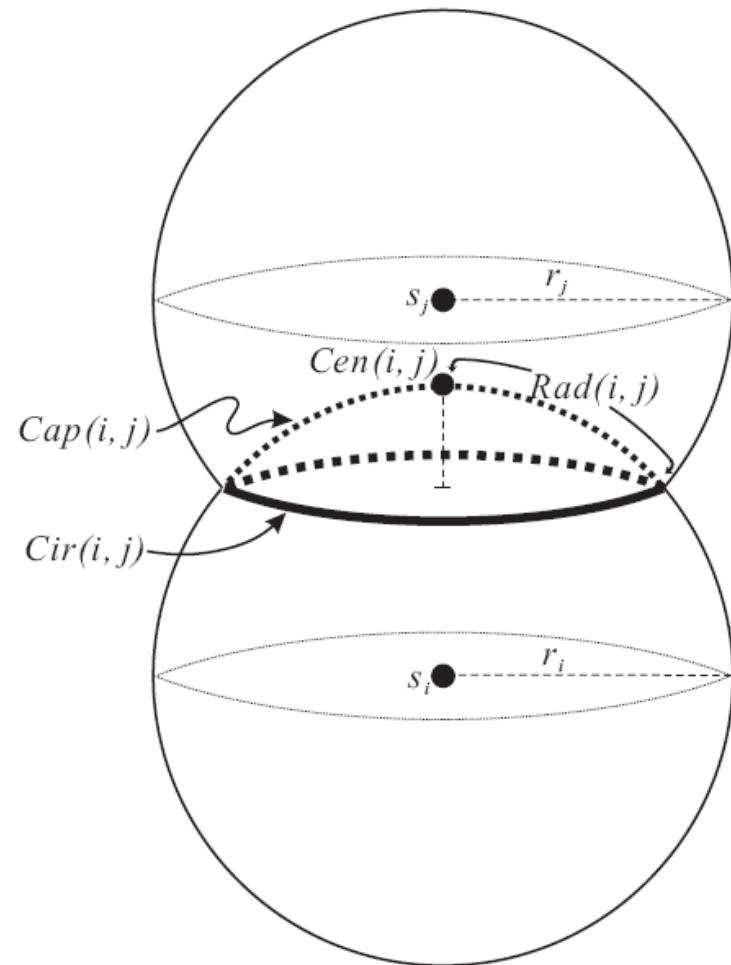
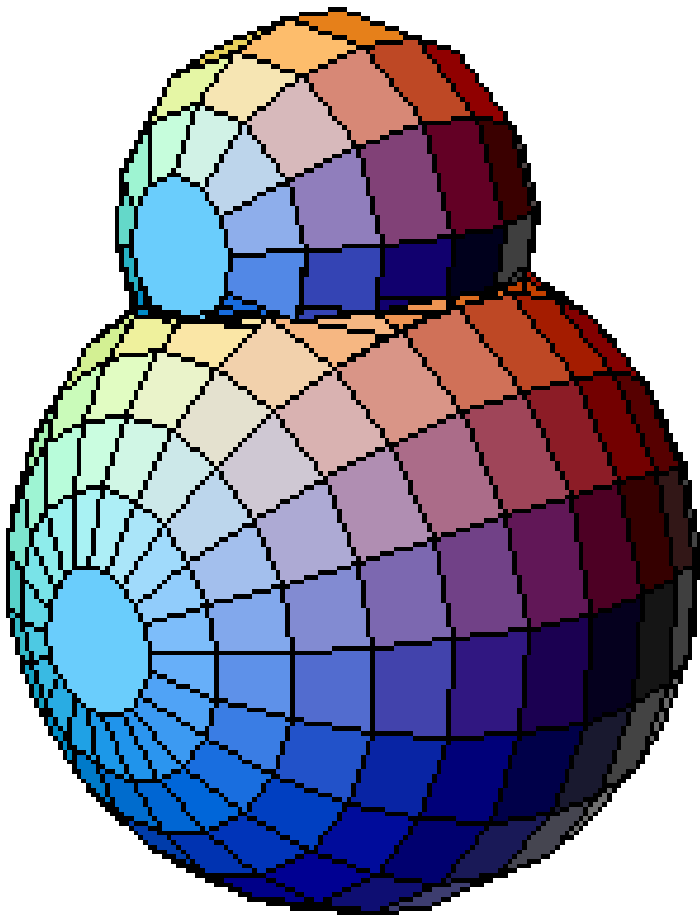
Τεχνική ελάττωσης (II)

- $2D \Rightarrow 1D$
  - Για προσδιορίσουμε εάν η σφαίρα κάθε αισθητήρα καλύπτεται επαρκώς, κοιτάζουμε πώς καλύπτεται κάθε **spherical cap** και πώς καλύπτεται κάθε **circle** της τομής των δυο σφαιρών
    - (δείτε την επόμενη διαφάνεια)
  - Πόρισμα 1: Θεωρήστε οποιοδήποτε αισθητήρα s_i . Εάν κάθε σημείο πάνω στην S_i είναι **α -cap-covered**, τότε η σφαίρα S_i είναι **α -sphere-covered**
    - Ένα σημείο p είναι **α -cap-covered** εάν βρίσκεται πάνω σε τουλάχιστον α caps

Cap και circle I

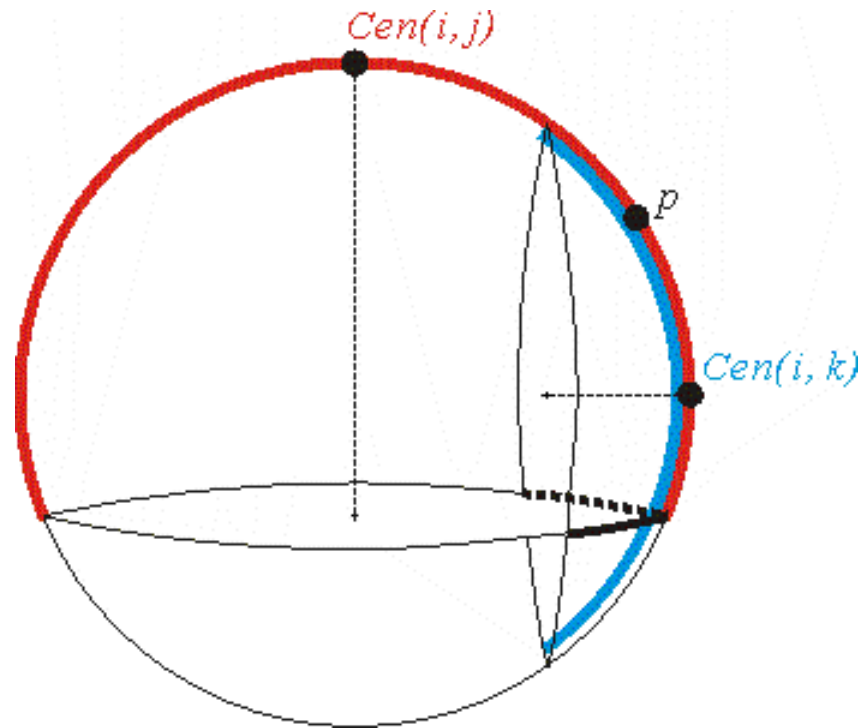

Cap και circle II

k -cap-covered

- p είναι 2 -cap-covered (λόγω $Cap(i, j)$ και $Cap(i, k)$)

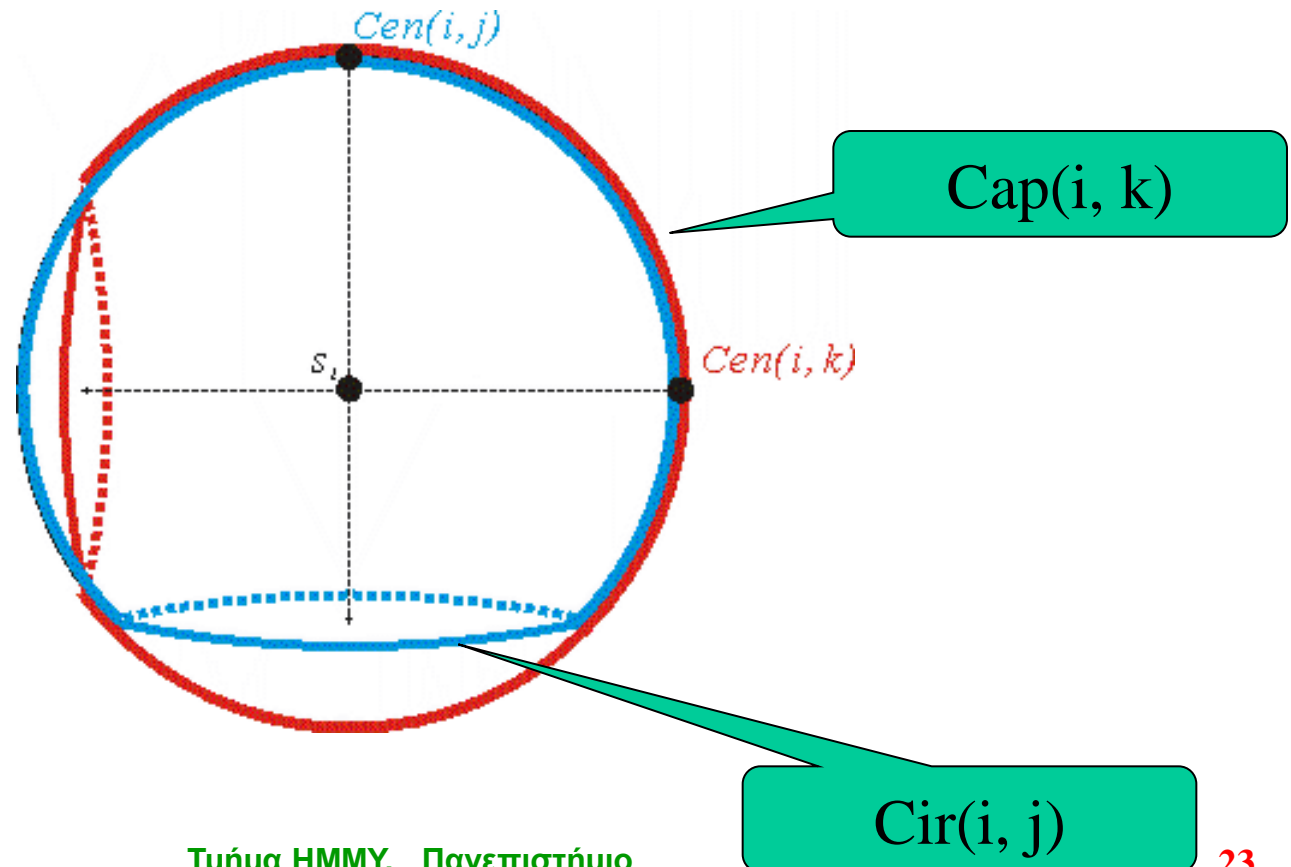

Τεχνική ελάττωσης (III)

- $2D \Rightarrow 1D$
  - Θεώρημα 2: Θεωρούμε κάθε αισθητήρα s_i και κάθε έναν από τους γείτονές του s_j . Εάν κάθε κύκλος $Cir(i, j)$ είναι *α -circle-covered*, τότε η σφαίρα S_i είναι *α -cap-covered*
  - Ένας κύκλος είναι *α -circle-covered* εάν κάθε σημείο πάνω στον κύκλο αυτόν καλύπτεται από τουλάχιστον α caps

k-circle-covered

- $Cir(i, j)$ είναι *1-circle-covered* (λόγω του $Cap(i, k)$)

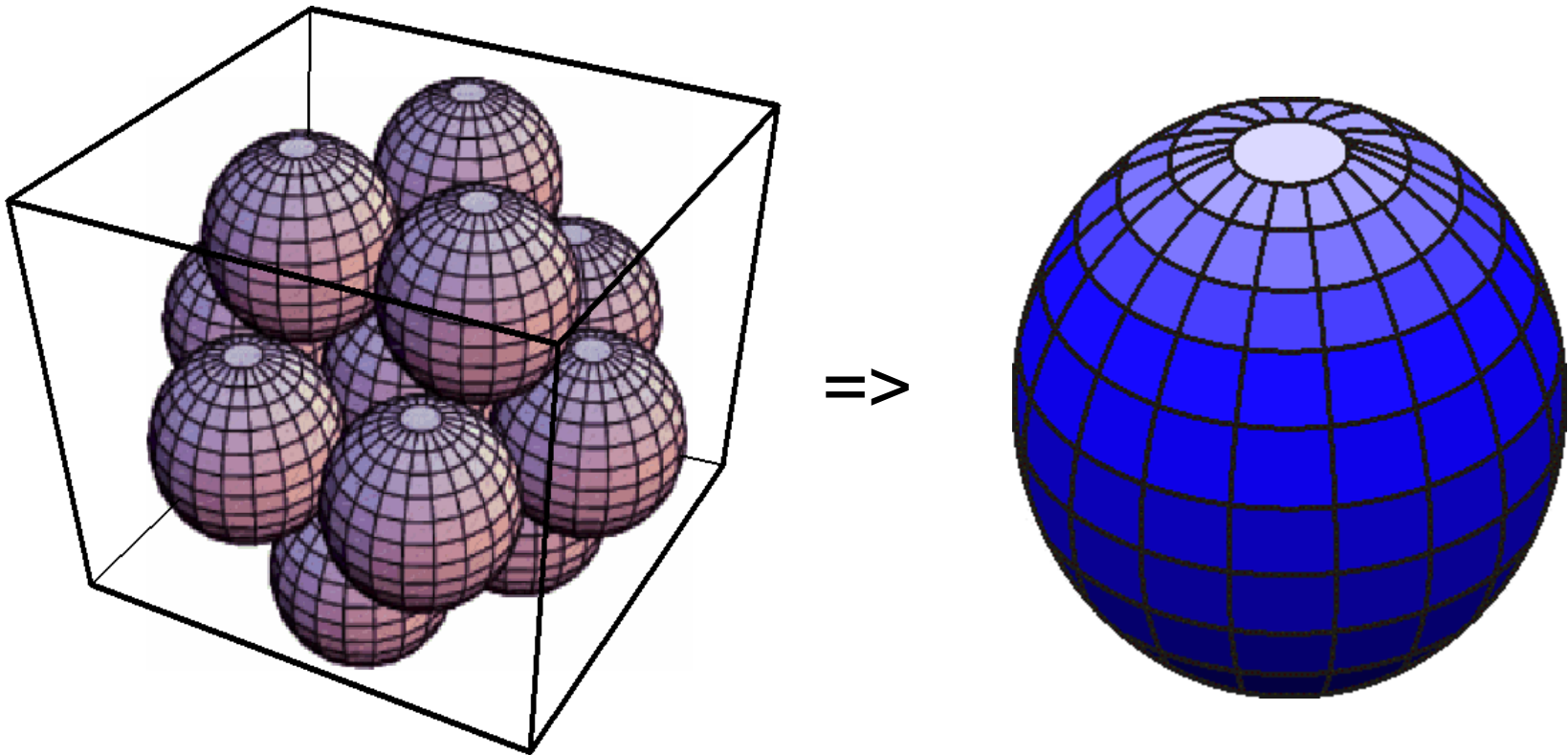

Τεχνική ελάττωσης (IV)

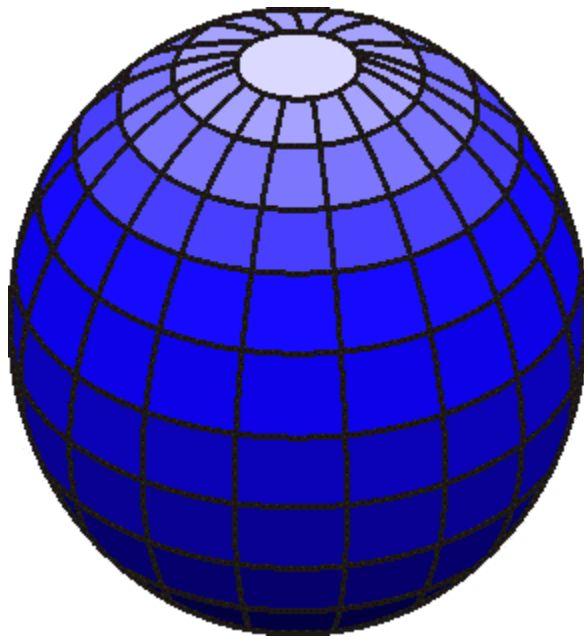
- $2D \Rightarrow 1D$
  - Stretching κάθε κύκλο σε μια 1D γραμμή, το επίπεδο της circle coverage μπορεί να προσδιοριστεί εύκολα
  - Αυτό μπορεί να γίνει με τον αλγόριθμο για την επίλυση του προβλήματος 2-D κάλυψης

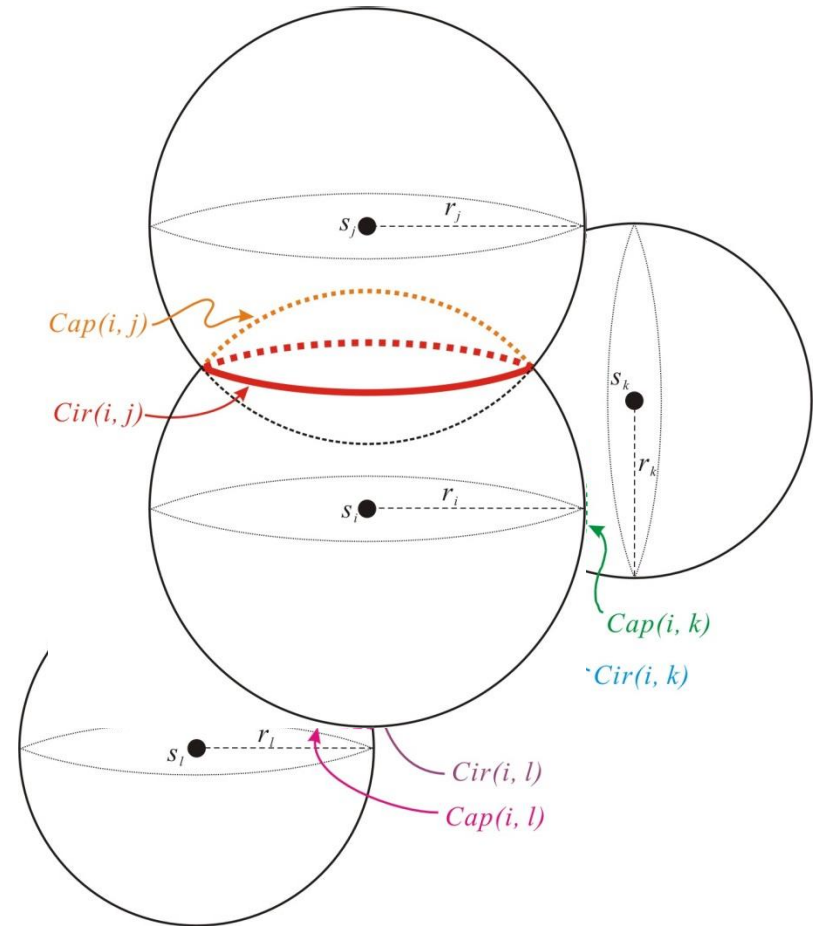
Παράδειγμα ελάττωσης

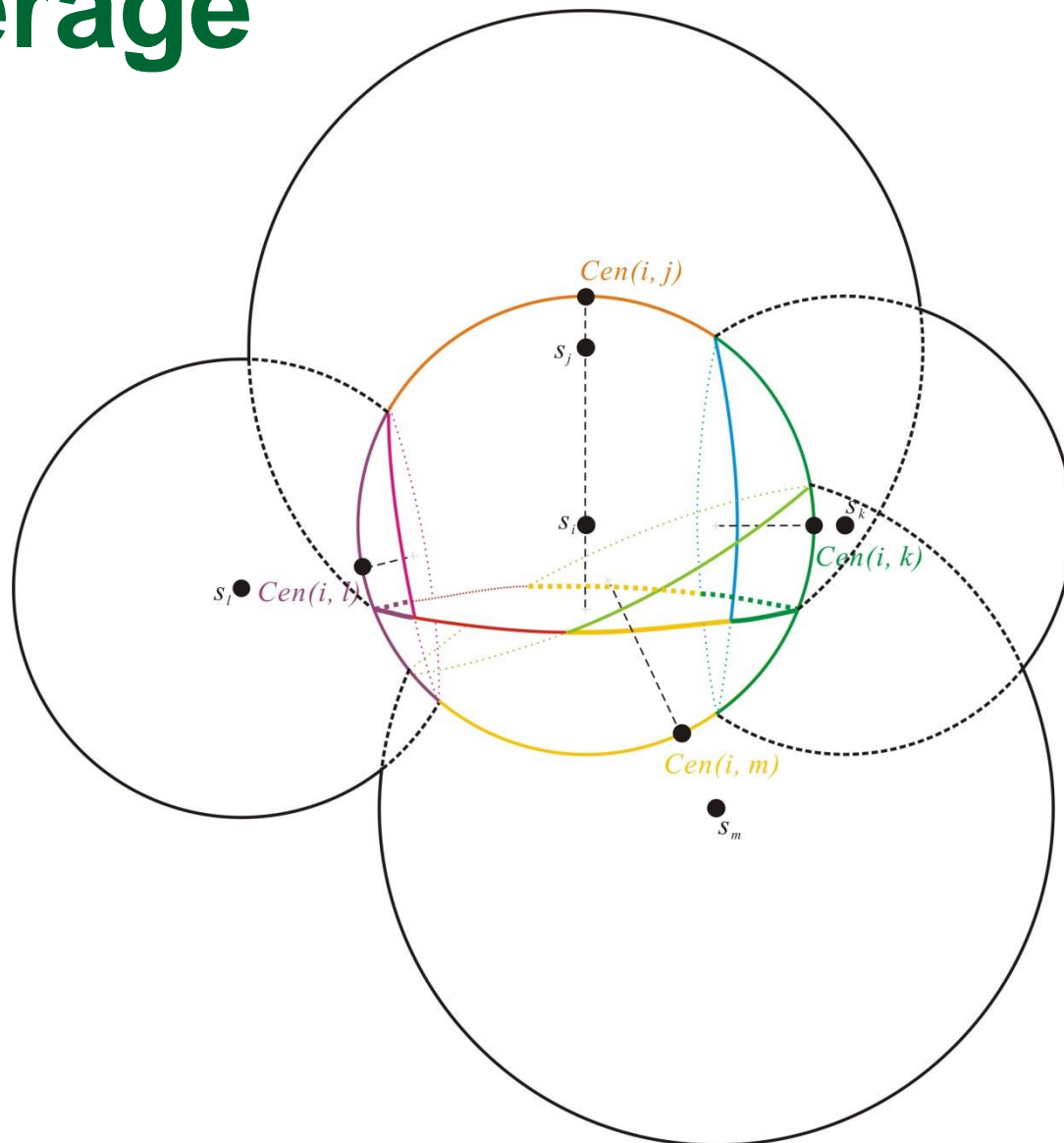
Παράδειγμα ελάττωσης

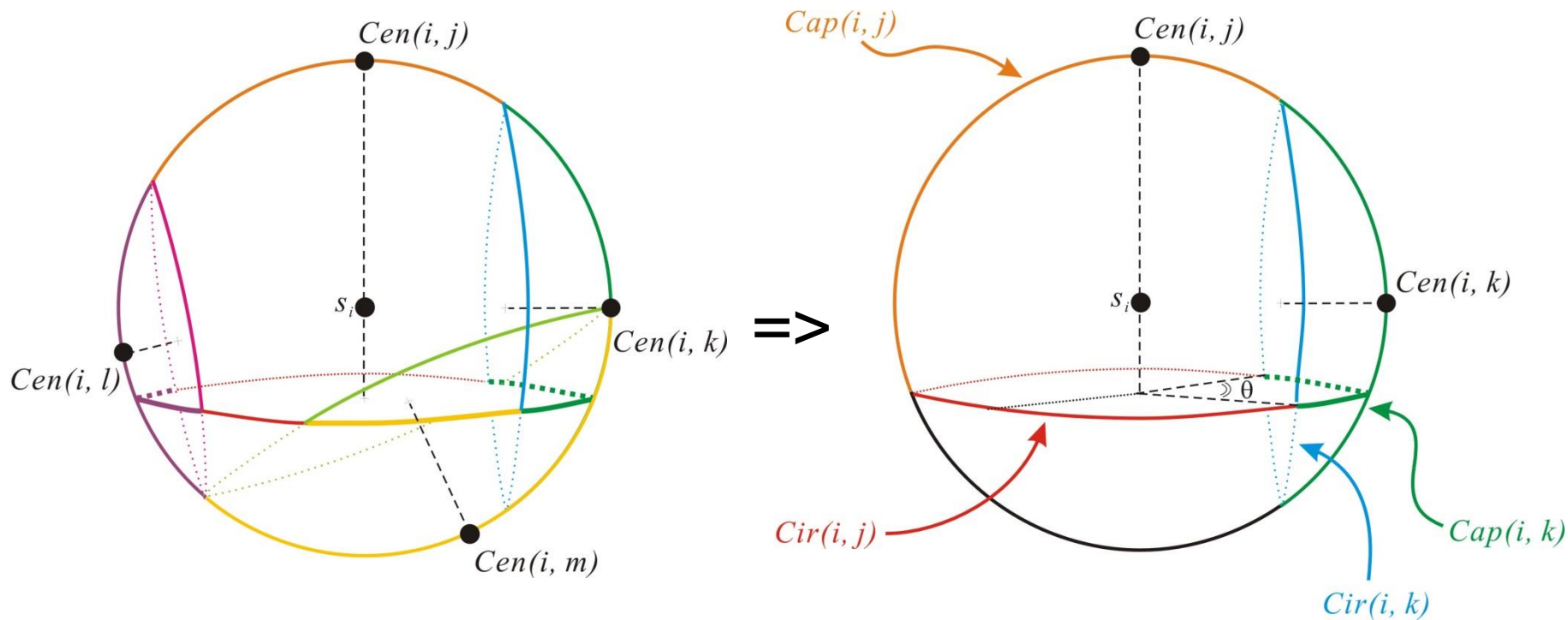
$\Rightarrow$

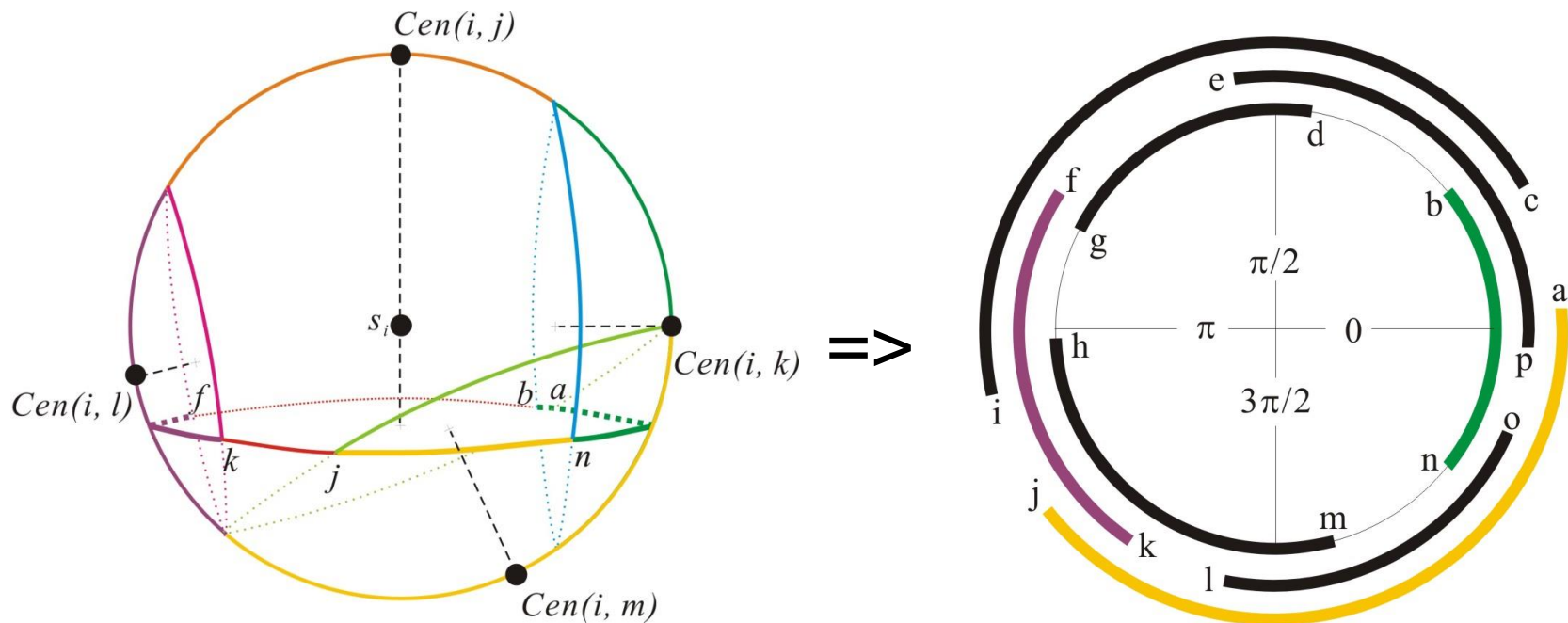
Υπολογισμός της circle coverage

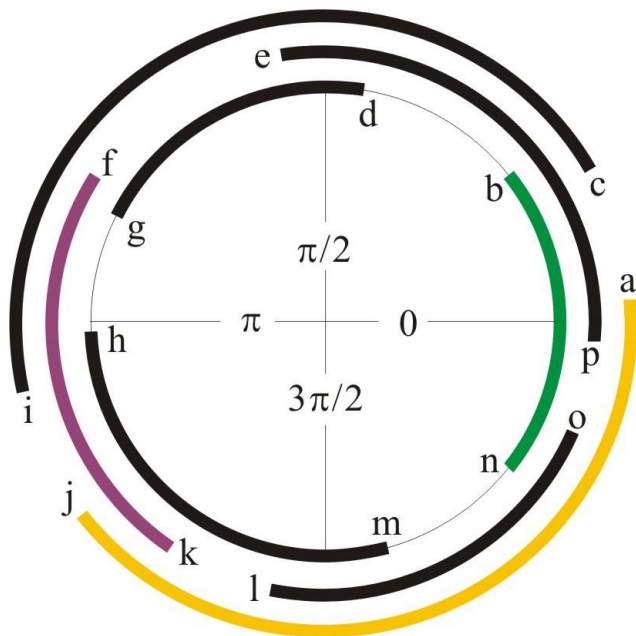
Υπολογισμός της circle coverage

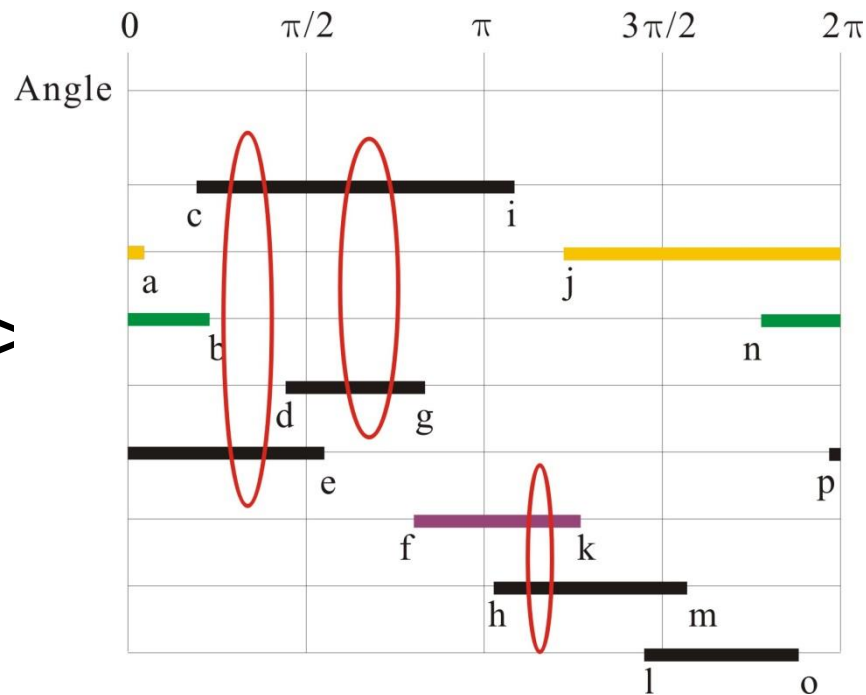
Υπολογισμός της circle coverage

Υπολογισμός της circle coverage

⇒

Ο πλήρης αλγόριθμος

- Κάθε αισθητήρας s_i , ανεξάρτητα, υπολογίζει την **circle coverage** κάθε κύκλου της σφαίρας του
  - **sphere_coverage_of_** s_i =
 $\min\{\text{circle coverage όλων των κύκλων του } s_i\}$
- **συνολική_coverage** = $\min\{\text{της sphere coverage όλων των αισθητήρων}\}$

Πολυπλοκότητα

- Για να υπολογίσουμε την sphere coverage ενός αισθητήρα: $O(\log(d) * d^2)$
  - d είναι ο μέγιστος αριθμός γειτόνων ενός οποιοδήποτε αισθητήρα
- Συνολικά: $O(n * \log(d) * d^2)$
  - n είναι ο αριθμός αισθητήρων του πεδίου